

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы троємъ рускихъ святъ 5-й год. поп. Литер додатокъ є більш наявнамъ постѣстъ виходить по 2 печат. артикулъ кожъ одного и послѣднго дня кожного мѣсяца. Редакція: Адміністрація підъ Ч 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бтв однога строчки печаткою, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в. Редакція не спочатаніи вѣльш бтв поста.

Представу и інсертати приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣднї Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Kriewergasse 13; G. L. Daube & Co, Singerstrasse 11 а; Rudolf Moisse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижії Agence Havaa. Въ Россії Редакція „Кіевскій Старина“ въ Кіевѣ, поштовій ярди и „Газета Бюро“ В. Ф. Замія въ Одессѣ Дерибасовська ул., д. Ради 9.

Съ розпочавшимъ-ся IV-тимъ чвертьрокомъ просимо нашихъ Вп- Предплатниківъ поспѣшати съ присыпкою предплаты а Довжниківъ просимо о скору сплату залеглостей.

Русини галицкої землі!

Однимъ зъ першихъ обявовъ розбудженого житя народного и політичного у галицькіхъ Русинівъ въ 1848 роцѣ було заснованье політичного товариства „Головна Рада Руска у Львовѣ“. Товариство то, поставивши ясну національну програму, що галицькі Русини суть частею самостійного 15-міліонового мадоруского народу, отрубного бтв польського и російського, згорнуло до себе всѣхъ Русинівъ краю, а маючи черезъ то кривку основу у долу и повагу й довѣріе въ горѣ, вело успішно політику Русинівъ въ трудніхъ часахъ 1848 и 1849 року, ажъ наконецъ въ половинѣ 1851 року само розвязалося.

Іакъ довго всѣ Русини вѣрїли були программи Головної Ради, такъ довго мали силу у внутрѣ и на вѣтві. Але вже въ 1850-ыхъ рокахъ стали поодинокій люде ухилятися бтв тої программи и тымъ робити погубний розладъ въ рускому народу, подавати додгдє оружье въ руки нашихъ противниківъ, якъ и викликавати декотри обявовъ недовѣрія у поодинокихъ мужівъ державнихъ, — замѣсть що всѣ Русини, користаючи зъ спріяючихъ тогоди обставинъ, соединеними силами и съ найбільшимъ напруженіемъ працювали падъ розвоюваннямъ своєї національності. Тому-жъ Русини галицькі, коли настала нова конституція въ 1861 роцѣ, не були добре приспособленіи до користання зъ політичної свободи, и не змогли, помимо неуставшої ще прихильності въ горї, ажъ тревало забезпечити наші національній и політичній права, ажъ охоронити добре матеріальній потреби народу. Коли-жъ бтакъ одна частина Русинівъ давніу и въ пробовану національну програму Головної Ради отверто покинула, наступили у насъ крайній роздоръ и ослабленіе у внутрї, а вразъ утратили мы цѣлкомъ довѣріе въ горї.

Залишено зовсмъ попередніо систему рѣвноваги обохъ народностей нашого краю, и мы, котрихъ уважаю перве за головну подпору трону и державу, остались майже га ласцівъ и недасцівъ тихъ, противъ котрихъ мы ще не давно трону и державу боронили. Зъ рѣвновправомъ а навѣть нѣбы протеговани народності стали мы народомъ упослѣдженіемъ; головній посади въ краю не занимали вже люди що-разъ зменшалося, въ урадахъ, судахъ и школахъ запанувала мова польска на неко-ристь рускої, для рускихъ патріотівъ настали часы тажкихъ досвѣдівъ, рускій людъ позбавленій зоставъ попередніої опїки, навѣть руска церковь дознала нарушениа своїхъ правъ...

Вправдѣ за-для зорганизованія рускихъ силъ завязалося въ роцѣ 1870 у Львовѣ політичне товариство „Русская Рада“. Але оно же зъ самого початку не выражало волї всієї галицької Руси, бо заразъ при завязанію его усунено зъ него значе число такихъ Русинівъ, котрій признавалися голосно до національної программи Головної Ради зъ 1848 року. Позніїше Русская Рада заявилаася не-прізно противъ цѣльмъ товариствамъ рускимъ, просвѣтѣ, Рускій Бесѣдѣ и Счи, а въ своїхъ пропамятніхъ письмахъ до правительства порицала навѣть народу мову руску, ужи-вану тими товариствами якъ и въ школьныхъ книжкахъ. При той же не поставила Русская Рада якою программи національної, стягала всякий подозрѣванія на себе якъ и на Русинівъ въ загалѣ. Такимъ поступова-ніемъ она не толькоже не сконсолидувала всѣхъ

ДБЛО

Русинівъ, але причинила до ще бѣльшого роздору, а не маючи анѣ сильної основы въ долинѣ анѣ досить поваги на виѣ, не могла здобувати користивихъ результатовъ для руского народу.

Що-разъ сумнівше положеніе Русинівъ, наступивше конечно за що-разъ бѣльше взама-гаючимъ-ся роздоромъ межи рускою інтели-гентією, спонукало зверхъ 30 Русинівъ, держаючихъ-ся вѣрно рускою программи зъ 1848 року, що передъ шести роками перші простили руку до згоды и удалися до Русской Рады о принятие ихъ въ члены. Они хотѣли соединити всѣ рускій силы до спольного праць, а при той же голосомъ актомъ заманіфестувати згоду всѣхъ Русинівъ передъ спольними противниками и ободрити упадаючихъ на дусѣ. Але анѣ громадно анѣ поодиноко зголосившихъ-ся Русская Рада не прїмila. Оть того часу Русская Рада не заявляла майже нѣакого житя, бо черезъ 6 лѣтъ не зобралася навѣть анѣ разъ на загальпій зборы. А дезъорганизація и упадокъ політичній Русинівъ дойшли, особливо въ остатній часъ, вже до крайногого степеня.

Такъ довше не повинно, такъ не може бути, коли не маємо дуждатися долѣ нашихъ братівъ въ Угорщинѣ!

Ведений сердечною любовію до нашого народу и спонукаю журбою о юго долю, мы підписані, члены Головної Рады Рускої зъ 1848 року и молодий одномышленники не допущеній до політичної дѣяльності, котрій доси працювали коло культурного и матеріального піддвигненія народу, завязали нове політичне товариство підъ назвою „Народна Рада“, а властиво отновили давніу Головну Раду. Но національну програму, нерозлучно звязану съ существованьемъ народу и для того нѣколи незмінну, має нове товариство однаково якъ давна Рада. А що до політичної программи, залежаючи бтв кождочасовихъ потребъ народу, нове товариство стремить передъ всѣмъ до узыскання въ практицѣ того, що памъ въ терорії признала конституція зъ 1861 и 1867 року.

Національна программа Русинівъ зъ 1848 року, після котрої Русини суть самостійнимъ народомъ славянськимъ, отрубнимъ бтв польского и російского, есть єдиною программою отповѣдаючою правдѣ, чести, почутю и интересамъ руского народу. Она отповѣдає правдѣ, бо опирається на результатахъ науки етнографії, філології, історії и антропології, здобутыхъ найзнатінішими рускими, славянськими и європейскими учеными. Она отповѣдає нашої чести и достоинству, бо не за- суджає насъ бути причепкою якого другого, хоч-бы и найбільшого народу; отповѣдає нашимъ интересамъ, бо толькоже на подставѣ сеї программи може рускій народъ дойти до повного культурного, національного и політичного розвою, а съ тымъ и до добробуту и гаранду. Съ тою программою єдиною жожливий є успішний розвой руского народу въ австрійській державѣ, котра все узивала Русинівъ толькоже за народъ окремѣній бтв російского (великоруского).

Конституція австрійска зъ 1861 и 1867 року забезпечає нашому народови рѣвновправість, надає ему пешарувши право хоронити и плекати свою національності и мову, управлює нашу мову на рѣвни съ кождою іншою мовою краєвою до ужитку въ школѣ, урядѣ и публичнѣмъ жити, забезпечає рѣвновправиство нашої вѣрѣ и церкви, надає намъ право чрезъ своїхъ заступниківъ-послобъ самимъ рѣшати о своїй долі, о своїхъ національнихъ, політичніхъ и економичніхъ потребахъ, право створиць, згromadжуватись, и іншее. Однакоже тії въ засадѣ памъ признаний права — въ дѣйстности або не суть ще переведеній, або нами самими не використуються

належито. Отже нашою задачею буде, при помочи всѣхъ конституцію дозволеныхъ средствъ, привести цѣлый нашъ народъ до повної свѣдомості своїхъ потребъ и своїхъ правъ, сконсолидувати єго крѣпко и зъужиткувати всѣ сили до спольного дѣлання, а бтакъ здобути єму фактичу рѣвностъ съ другими народами нашого краю. Якъ кождий Русинъ галицькі буде просвѣченій, заможный, свої народности и всѣхъ своїхъ правъ свѣдомий, и зъ тихъ-же правъ вловни користати-ме, якъ цѣлый народъ рускій въ Галичинѣ буде сконсолидованій и буде самъ господаремъ въ своїй хатѣ, — тогдѣ наша цѣль буде осягнена.

Цѣль наша ясна и велична, дороги наші яви и праві. Ми пѣвчого не скрываемо, бо пѣвчого не потребуємо встыдатися анѣ боятися. Ми не хочемо пѣвому отбирати єго справедливихъ правъ, але хочемо посѣдати и уживати всѣ въ наші права. Наші змаганія не суть шкодливі, анѣ навѣть противній нѣ интересамъ другихъ народовъ, нѣ интересамъ нашої держави, — тоже сподвѣаемося, що не знайдемо противниковъ на нашій дорозѣ и що зможемо ступати въ згодѣ съ всѣми. Однакоже коли-бтъ мы патрафили на перепони, коли-бтъ мы стрѣтили вороговъ, то за справу народу не убоимося пѣ борбы, нѣ жертвъ.

Праця же насъ трудна и велика. Тоже кличемо до всѣхъ вѣрныхъ синовъ Руси: Ставайте до нась! горицься разомъ! Сильні на-шию ідею народною, сильні єдностею, ставаймо підъ нашу народну хоругву и державу єї крѣпко, а она, дасть Богъ, поведе насъ до побѣди! Хто бажає добра нашому народови, нашему краєви, нашій державѣ, той пойде съ нами...

Зголоситися до приняття въ члены Народної Рады у Львовѣ можна особисто до котрого небудь въ львівськихъ основателівъ, а письменно до посла Юліана Романчука (ул. Скарбковська 2). При вголошенню складається що найменше 1 вр. яко мінімальна вкладка членська.

Просимо увѣдомляти насъ въ сей часъ о

всякихъ нарушеніяхъ правъ нашого народу,

якъ и подавати намъ вѣдомості о станѣ рус-

кої справи въ поодинокихъ сторонахъ.

У Львовѣ днія 12 (24) жовтня 1885.

Стефаній Качала. Дръ Омел. Огоновський.

Іванъ Борисиковичъ. Дръ Алекс. Огоновський.

Юсифъ Заліківський. Юліанъ Романчукъ.

Никола Свічницький. Василь Наєбрій.

Петро Львінський. Алекс. Стефановичъ.

Алекс. Барбінський. Іванъ Белій.

Дръ Мел. Бучинський. Дръ Кость Левицький.

І. Цѣль товариства.

§. 1. Цѣлою товариства „Народна Рада“

у Львовѣ є розвой рускої народності, яко

самостійнимъ народомъ славянською, окремѣні

юю бтв польской и російской (велико-рускої),

именно черезъ переведеніе въ дѣло приви-
чної конституцію рѣвновправиости, оборона

правъ руского народу и попиранье єго інтересовъ та вимагань у всѣхъ політичніхъ,

культурнихъ, суспільнихъ и економичніхъ

относинахъ.

СРЕДСТВА

§. 2. До осягнення сеї цѣнії служать то-

варистину слѣдуючі средство:

а) вѣбра членовъ товариства для обгово-

рення справи політичніхъ, культурніхъ, су-

спільнихъ и економичніхъ, стоячихъ възви-

ши съ житємъ, погребами и вимаганіями рус-

кого народу въ Галичинѣ, єго економичнімъ,

державнімъ або державно-громадскимъ станови-
щемъ, и ухвалюють отповѣдній революції;

б) рѣшать отклики (§§. 4 и 5);

в) рѣшать о змѣнѣ статута и о розви-
ванні товариства.

§. 3. Співставлення зголоситися до

членівъ товариства въ мѣсяць.

§. 4. Членомъ товариства може бути

кождий повнолітній Русинъ, котрій єсть

австрійськимъ обывателемъ. Членъ прїмає

видѣль бтв большинствомъ голосовъ; непрінятому

прислугує право отклікатися до загальнихъ

зборівъ.

§. 5. Членомъ товариства перестає бути,

хто з товариства виступить, або кого въ то-

варистину виключать видѣль. Виключенному

члену прислугує право отклікатися до най-

ближніхъ загальнихъ зборівъ.

§. 6. Члены мають право:

г) скажи на заседании зборы и выполнение
их решения;

д) выполнение прислужующей товариществу пра-
вомочия § 2.

До важности решения приходится требовать або-
мощи 4 членов. При равности голосов реше-
ние голоса.

§ 14. На заседании товарищества голоса
або его заступники; або письма, опечатанные и
подпись, выходящие из заседания, подпись го-
лоса або его заступника и один член заседания.

VII. Решение споровъ из товарищества.

§ 15. Всюкъ зборы або членами ако
такими, або можи членами и выдѣломъ решав-
шуда истроїти, азъ-жий изъ двохъ черезъ
спорачъ стороны выбранныхъ судить, котрой
онъ выбераютъ себѣ третіго судью.

При равности голосовъ решавшую голосъ
того третіго судю. Судимы вознестуть бути
только члены товарищества, и спорачъ стороны
мусятъ обдатися безусловно засудови суду
мирового бѣль дальшаго откладки.

VIII. Розвязанье товарищества.

§ 16. Розвязанье товарищества може насту-
пить лиши на загальнихъ зборахъ, нарочно
изъ тѣхъ цѣлі скликанихъ, або постановъ
§ 10. е). По розвязанью товарищества переходить
весь его маистокъ на товарищество "Пресвѣта",
или послѣдній зборъ загальний не порушитъ
лиши тѣхъ заслідіи якако.

Постановленье переходовъ.

По правосильности сего статута уточни-
туютъ подписаній членъ-основатель ако про-
изводный выдѣль, который буде вестъ вѣ-
справы товарищества якъ до первыхъ загаль-
ныхъ зборахъ, на которыхъ выбереси выдѣль
товарищества.

ПОСЛѢДНІЙ ВѢСТИ.

Балканський півострона. Порта при-
сталла на конференцію въ Царгородѣ отпоруч-
никъ тѣхъ державъ, що поднасли трак-
татъ берлинський. — Сербскій и болгарскій
войска стоять на мѣсці. Розумѣєши, мѣжъ
войсками пану ненадоволеніе въ того. Греція
веде дальшій підготовленіи на случай війни.
Болгаро мають великий якъ до Сербіи, що
ставъ имъ на перешкодѣ. Д-ръ Странський сказа-
вши недавно, що "Сербія попыкає и себе и
Болгарію въ нещасті и компроміту свободу
славинськихъ народівъ".

Вѣдень. Въ генеральній дебатѣ надъ ад-
ресою до короны аль одинъ посолъ-Русинъ
не дебативъ до слова. Се можна було й пред-
видѣти. Доверва въ спеціальній дебатѣ — якъ
доносить коротко телеграмы — промовляли:
св. Ковальський "противъ" а о. Озаркевичъ
"за" адресою бѣльшості комисії.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(За палаты послов.) 9. Засіданьи палаты
пословъ зъ днія 19 о. м. мусимо що доволити
отповідю гр. Тафою на засіданій інтерпелациї
въ спрѣї експедиції въ Чехахъ. Президентъ
міністріївъ отповіда, що правительство дуже
жаль, що подобні експедиції проявилися, але оно
зарахомъ и якъ найогрѣйше ихъ ганять. Орга-
ни правительства вѣдуться юстицією; що на-
містникъ Чехія єже дуже обективний; що чес-
кій школи въ нѣмецкихъ оселіхъ повсталі лиши
черезъ нѣмецкій "Schulverein", бо сей черезъ
ону агітацію викликавъ опозицію Чехівъ; що
Вѣдень не єсть лиши отолацію Нѣмцівъ але и
всіхъ народівъ Австрії. (Крикъ и шумъ на га-
леріяхъ.) Евсѣду свою закінчивъ пос. Гайрихъ
такъ: "Вса ваша внутрішня политика не кру-
тигомъ около юності держави, не около лібер-
алізму, не около нѣмецкоти, лиши около Чехівъ,
а головне пытаніе дається такъ сформулювати:
Чи належить признати Чехівъ якъ рівноправну
партию держави, чи треба въ поробити Гелота-
ни?... Для такого народу однакожъ, котрой такъ
вишко стоять и держито Австрія, мусить кож-
ий патріотъ австрійскій бута прихильнимъ. (О-
паски зъ правицї). Голосы зъ лѣвцівъ: Навѣть
партия кравцівъ! Середъ салівъ кричали зъ
правицї: А хто буде Юдою?) На внесенье Добль-
гамера прияла палата замкненіе дебати, а гене-
ральными бѣльщиками выбрано Пленера и
Чарториского. Цѣла бѣльща Пленер крути-
лася знову лиши около Чехівъ и нѣмецкимъ геге-
номъ и бѣль старався конче доказати, що Нѣм-
цівъ належить першеньство, та що політика
теперішнього правительства мусить конче дове-
сти Нѣмцівъ до крайнаго опору, а внутрішна
борги до розбрани держави. Чарторискій
лиши коротко виказувавъ, що ліберальна партія
уцала не черезъ то, що не могла опустити на
своїхъ союзниківъ, а черезъ свою негеральності.
Ми хотимо, казавъ бѣльщикъ, рівного права для
всіхъ и для того будемо голосувати за адресою
бѣльшості. Піс. Зинь говорила довго маже сама-
ми пустими фразами и розводивъ широко вѣдъ
тимъ, що сталося на попередній засіданії.
Пос. Клюнъ виступивъ противъ лѣвцівъ съ до-
казами, що она отрила свое значеніе не черезъ
правительство, але черезъ народъ, котрой тѣ не
вѣрять, а въ дальшій бѣль юмаганою подійши-
на долі селянъ, вказувавъ на задовіженіе груп-
пової и жадаючи уленія кредиту; жадаючи
такожъ, щоби и каси робочої жити ленішъ зро-
бите. Піс. Шавль знову доказувавъ, що лиши
опозиції меншості представляє правдану Ав-
стрію. — Гр. Тафо єчитавъ опосля письмо
міністра війни польши, котрого неправдою
єсть, що въ войску проявилася якъ роздори на-
родній и що міністерство мусило черезъ то
ажъ вислати бѣльшовій окружникъ до ботич-

нихъ коміндантіївъ. Піс. Дѣдушиній виступивъ
противъ жадаючи лѣвцівъ, що Нѣмцівъ дати
першеньство передъ всіми народами Австрії и
сказавъ: "Не нахидаєте другимъ народамъ свого
імена, але поднасли та залозити школи польши
своїмъ потребамъ." Сонзъ отъ Німеччини признає
зводъ зъ Німеччини уважає бѣль за поданіємъ
австрійською держави Німеччини. На послѣдній
полемізувань гр. Дѣдушиній противъ Карабро-
го и доказувавъ, що панчанске пісочинське пану-
штерка изъ цѣлівъ съть и панчанске пісочинськое
держави и що Австрія належить лиши честь
за то, що діє народи и доси панчанске пісочинськое
народи слухають рознини своїхъ салівъ. По
маловажній бѣль пос. Свободы говоривъ пос.
Гайрихъ единій представитель партії економічної.
Середъ громкіхъ сплесківъ зъ стороны
правицї и страшного крику въ часами и комін-
ціяхъ сплесківъ по сторонахъ лѣвцівъ, говорить
бѣльникъ именемъ тѣхъ Нѣмцівъ, котрой не хо-
тига зробити свої патріотизъ зависомимъ бѣль
національної и каже, що голиться съ теперіш-
німъ правительствомъ. (Опаски зъ правицї).
Голосы зъ лѣвцівъ: А ѿде? Кто кричить:
Вы ческій посолъ! Піс. Карабро: Чехъ!
Гайрихъ говорить даліше: Я говорю именемъ
тѣхъ Нѣмцівъ, що хотять жати въ згодѣ съ
ческимъ народомъ въ імені нѣмецкої партії
економічної. (Опаски зъ правицї). Голосы зъ лѣв-
цівъ: Партія правительства! Карабро: Кричить:
Честна партія! Наша партія бажає честного
порозуміння зъ нашими ческими країнами. (Піс.
Карабро: Кричить: Нѣмцівъ поробити чехами!)
Голосы зъ правицї: Або слухати, або вийти! Піс. Карабро:
Або слухати, або вийти!) Я уважаю теперішнє
правительство за єдине можливе и конституційне.
Нашу внутрішну політику треба брати зъ того
становища, що повстання нѣмецкої монархії мус-
ило змінити внутрішну політику Австрії.
Вже въ сїмдесягі рокахъ видається, що шгучна
господарка партіївъ не дастися у насъ удержанія
и вже тоді буде въ противъ такої політики.
Я не мігъ тоді давнати на такій гнєтъ чес-
кого народу. Все буряло въ менѣ противъ то-
го и я ніколи не стану катомъ того народу
люблія свободу (Довгі опаски зъ правицї).
Кто кричить: Прийдеся пропасти! Діякі члены
клубу нѣмецкого виходить зъ салівъ. Голосы
зъ правицї: Тако! Кто бѣтакъ бѣльникъ сказа-
вши, що діякі члены зъ опозиції волнили бы
мати якого Гегенцольдера якъ Габсбурга и що
лѣвцівъ не ходить зъ єдноти держави и не о-
свободу, але о власті, позогать въ палатѣ отра-
шній крикъ и замінань. Правицї неперестава-
ла давати сплески а лѣвцівъ кричали зъ цѣ-
лої силы; середъ крику и шуму не чуті
було назвати дзвінка президента. Кто кри-
вавъ зловили передъ лавою министріївъ
посла Вашатого за сурдуть и кричать до него
розъяреній: Якъ вы сїмбето то похвалювати? Ва-
шати: Може закажете менѣ то новимъ регуля-
міономъ?) Середъ такихъ сценъ кінчавъ посолъ
Гайрихъ свою бѣль, доказувавъ, що теперішнє
правительство єсть правдиво ліберальное; що на-
містникъ Чехія єже дуже обективний; що чес-
кій школи въ нѣмецкихъ оселіхъ повсталі лиши
черезъ нѣмецкій "Schulverein", бо сей черезъ
ону агітацію викликавъ опозицію Чехівъ; що
Вѣдень не єсть лиши отолацію Нѣмцівъ але и
всіхъ народівъ Австрії. (Крикъ и шумъ на га-
леріяхъ.) Евсѣду свою закінчивъ пос. Гайрихъ
такъ: "Вса ваша внутрішня політика не кру-
тигомъ около юності держави, не около лібер-
алізму, не около нѣмецкоти, лиши около Чехівъ,
а головне пытаніе дається такъ сформулювати:
Чи належить признати Чехівъ якъ рівноправну
партию держави, чи треба въ поробити Гелота-
ни?... Для такого народу однакожъ, котрой такъ
вишко стоять и держито Австрія, мусить кож-
ий патріотъ австрійскій бута прихильнимъ. (О-
паски зъ правицї). Голосы зъ лѣвцівъ: Навѣть
партия кравцівъ! Середъ салівъ кричали зъ
правицї: А хто буде Юдою?) На внесенье Добль-
гамера прияла палата замкненіе дебати, а гене-
ральными бѣльщиками выбрано Пленера и
Чарториского. Цѣла бѣльща Пленер крути-
лася знову лиши около Чехівъ и нѣмецкимъ геге-
номъ и бѣль старався конче доказати, що Нѣм-
цівъ належить першеньство, та що політика
теперішнього правительства мусить конче дове-
сти Нѣмцівъ до крайнаго опору, а внутрішна
борги до розбрани держави. Чарторискій
лиши коротко виказувавъ, що ліберальна партія
уцала не черезъ то, що не могла опустити на
своїхъ союзниківъ, а черезъ свою негеральності.
Ми хотимо, казавъ бѣльщикъ, рівного права для
всіхъ и для того будемо голосувати за адресою
бѣльшості. Піс. Клюнъ знову доказувавъ, що лиши
опозиції меншості представляє правдану Ав-
стрію. — Гр. Тафо єчитавъ опосля письмо
міністра війни польши, котрого неправдою
єсть, що въ войску проявилася якъ роздори на-
родній и що міністерство мусило черезъ то
ажъ вислати бѣльшовій окружникъ до ботич-

спеціальній дебати, було 177 голосівъ за, а 146
проти. За проектомъ голосували: правицї, мі-
ністри (виказавши бар. Конрада), Берхольдъ,
Фетеръ и Жеротинъ; проти: оба клуби опо-
зиції, клубъ Короніального, антиссеміти и демо-
крати; зъ салівъ вишли були: клубъ тріентиль-
ській, Гайрихъ, Гедль, Карабро и Карабонъ. Коли
викликали панчанско Гайрихъ, кракнувъ Фор-
геръ: Нема вѣтка! Такъ отже закінчилася за-
штерка изъ цѣлівъ съть и панчанске пісочинськое
держави и що Австрія належить лиши честь
за то, що діє народи и доси панчанске пісочинськое
народи слухають рознини своїхъ салівъ. По
маловажній бѣль пос. Свободы говоривъ пос.
Гайрихъ единій представитель партії економічної.
Середъ громкіхъ сплесківъ зъ стороны
правицї и страшного крику въ часами и комін-
ціяхъ сплесківъ по сторонахъ лѣвцівъ, говорить
бѣльникъ именемъ тѣхъ Нѣмцівъ, котрой не хо-
тига зробити свої патріотизъ зависомимъ бѣль
національної и каже, що голиться съ теперіш-
німъ правительствомъ. (Опаски зъ правицї).
Голосы зъ лѣвцівъ: А ѿде? Кто кричить:
Вы ческій посолъ! Піс. Карабро: Чехъ!
Гайрихъ говорить даліше: Я говорю именемъ
тѣхъ Нѣмцівъ, що хотять жати въ згодѣ съ
ческимъ народомъ въ імені нѣмецкої партії
економічної. (Опаски зъ правицї). Голосы зъ лѣв-
цівъ: Партія правительства! Карабро: Кричить:
Честна партія! Наша партія бажає честного
порозуміння зъ нашими ческими країнами. (Піс.
Карабро: Кричить: Нѣмцівъ поробити чехами!)
Голосы зъ правицї: Або слухати, або вийти! Піс. Карабро:
Або слухати, або вийти!) Я уважаю теперішнє
правительство за єдине можливе и конституційне.
Нашу внутрішну політику треба брати зъ того
становища, що повстання нѣмецкої монархії мус-
ило змінити внутрішну політику Австрії.
Вже въ сїмдесягі рокахъ видається, що шгучна
господарка партіївъ не дастися у насъ удержанія
и вже тоді буде въ противъ такої політики.
Я не мігъ тоді давнати на такій гнєтъ чес-
кого народу. Все буряло въ менѣ противъ то-
го и я ніколи не стану катомъ того народу
люблія свободу (Довгі опаски зъ правицї).
Кто кричить: Прийдеся пропасти! Діякі члены
клубу нѣмецкого виходить зъ салівъ. Голосы
зъ правицї: Тако! Кто бѣтакъ бѣльникъ сказа-
вши, що діякі члены зъ опозиції волнили бы
мати якого Гегенцольдера якъ Габсбурга и що
лѣвцівъ не ходить зъ єдноти держави и не о-
свободу, але о власті, позогать въ палатѣ отра-
шній крикъ и замінань. Правицї неперестава-
ла давати сплески а лѣвцівъ кричали зъ цѣ-
лої силы; середъ крику и шуму не чуті
було назвати дзвінка президента. Кто кри-
вавъ зловили передъ лавою министріївъ
посла Вашатого за сурдуть и кричать до него
розъяреній: Якъ вы сїмбето то похвалювати? Ва-
шати: Може закажете менѣ то новимъ регуля-
міономъ?) Середъ такихъ сценъ кінчавъ посолъ
Гайрихъ свою бѣль, доказувавъ, що теперішнє
правительство єсть правдиво ліберальное; що на-
містникъ Чехія єже дуже обективний; що чес-
кій школи въ нѣмецкихъ оселіхъ повсталі лиши
черезъ нѣмецкій "Schulverein", бо сей черезъ
ону агітацію викликавъ опозицію Чехівъ; що
Вѣдень не єсть лиши отолацію Нѣмцівъ але и
всіхъ народівъ Австрії. (Крикъ и шумъ на га-
леріяхъ.) Евсѣду свою закінчивъ пос. Гайрихъ
такъ: "Вса ваша внутрішня політика не кру-
тигомъ около юності держави, не около лібер-
алізму, не около нѣмецкоти, лиши около Чехівъ,

катамъ выдали примѣрники. Однакожь деякій посыпки уряды почтовой позвергали, не могучи отыскать адресатовъ. Може бути, что або адресаты замѣнили свои мѣсяца пробуванія, або не подали точнаго адреса.

— Всему заслугу положило наше духовенство, голосача съ неутомимою ревностию отверзеные народу. Заслуга его тымъ болѣша, чо не одному голохолеви тверезою прибыло за то розкушити твердой орѣшкѣ изъ стороны властителѣвъ пропинакія. Усѣхъ сен працѣ суть нынѣ вже извѣдены. „Nowa Reforma“, примѣромъ, констатуетъ въ 241, чо въ послѣднѣхъ лѣтахъ зменшилось вѣнчанство между народомъ сельскими, именно у всѣхъ Галичинѣ. Натомѣстъ зроблено спостереженіе, чо оно взмоглось значно въ нашихъ лѣтахъ и мѣсточкахъ. А причиною тога усиленія есть головна легкость, стъ якою выдаются ковеномъ на открываніе новыхъ шинкѣвъ. Выдаєтъ краевыя маѣвъ прото звернутия до наимѣстника, выдающего себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць щонѣ отографи дамы мѣсцевѣ, поспускаши краинѣ поиски на послѣдніу квиту.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

Митрополича консисторія вставила до президіи ц. к. наимѣстництва о згоді на каноничну інституцію о. Александра Левицкого на Успілу и о. Густава Дроздовскаго на Кіїданцѣ, дек. збарацкого.

Буковинське правителство поручило платити пенсію и емolumента для капеллана въ Радвицяхъ, о. Алексея Слюсарчука.

Завѣзаній до канон. інституції оо. 1) Мих. Ганкевичъ на Луку (повторно), 2) Левъ Гриневичъ на Чолганы и 3) Александъ Даниловичъ на Нестаніч.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Зъ литературныхъ новинъ на Українѣ можемо подѣлиться съ нашими читателями колькомъ отрадными вѣтами. Въ Херсонѣ выготвляется український альманахъ „Степъ“. Въ тѣмъ альманаху має бути напечатане гарне оповѣданіе Данила Мордовця „Бурянъ“. — Въ Полтавѣ такоже одинъ зъ нашихъ писателівъ выготвляє альманахъ, де мають бути помѣщены нові творы звѣстного українського поета-писателя, Марного. — Василь Лиманський въїхавши въ ширшій романъ. Якъ намъ доносять, романъ Лиманського має бути прегарний. — Одинъ зъ кievокихъ книгарей заходить въздати другій выпускъ альманаха „Луны“. — Все то, якъ бачимо, сподѣлане. Люде трудатся, та толькъ чи въїде оно все цѣло зъ цензурнихъ рукъ? Се пытанье, на котре годѣ отповѣсти.

— Наука археологіи въ гр. к. семинарії. Крил. Фашевиць підѣбѣдь гадку, щобъ въ гр. к. семинарії у Львовѣ въкладано питомцамъ науку археології и исторії церковного малярства. Наука та має зъ одного сторона подати будучимъ священникамъ можебѣ докладної оцѣнки заходящихъ ся по нашихъ церквахъ стариннихъ памятниківъ штуки и малярства, а зъ другого стороны причинитися до розвитку артистичного почуття при украшаніи новихъ церквей.

— Наука археологіи въ гр. к. семинарії. Крил. Фашевиць підѣбѣдь гадку, щобъ въ гр. к. семинарії у Львовѣ въкладано питомцамъ науку археології и исторії церковного малярства. Наука та має зъ одного сторона подати будучимъ священникамъ можебѣ докладної оцѣнки заходящихъ ся по нашихъ церквахъ стариннихъ памятниківъ штуки и малярства, а зъ другого стороны причинитися до розвитку артистичного почуття при украшаніи новихъ церквей.

— При допомою чомѹ выборъ одного члена синодичної ради повѣтової выбрано п. Юрия Сундука, начальника громади въ Карловѣ.

— За упокой душѣ Николая Костомарова отправлено въ півніковини смерти (19 л. жовтня) въ старой церкви Волковского кладбища въ Петербургѣ помінательне богослуженіе съ панахидою на могилѣ.

— На харківському університетѣ габілітувався въ 18 жовтня нашъ землякъ, Н. Т. Сумцовъ, докторомъ історії литератури. Предметомъ диссертації була розправка о „Хлѣбѣ въ обрядахъ и пісняхъ“. Опонентами явились професори Потебя и Дріновъ. Факультетъ призначавъ диссертантови стечень доктора.

— Въ рускій школѣ народній, котра все ще мѣстя провізорично при школѣ Пиромовича, роздавъ зими дніямъ президента мѣста Львова, В. Домбровскій, кольканавіць паръ чоботківъ бѣднѣмъ, босымъ школярікамъ. „Просвѣта“ призначилась до того дару даткомъ грошевимъ, а „Інститутъ Староціїїскій“ роздачею учебниківъ. Підвоюмо та обльви гуманноста съ признаць.

— Аннета, сідѣдьча за причинами великої дрожжі муки на торгахъ львовскихъ при низькій цінѣ пшеници, прішла, по вислуханю міністра властителівъ паровихъ млиновъ у Львовѣ, до переосвѣдчення, чо ціну муки підносять головно системою въроблюванія си въ 12 родахъ на способѣ „королевскихъ млиновъ“ на Угорщинѣ. Млини нѣмецкі въроблюють лиши 3 або 4 роди. Показується прото потреба обмежити рознородність въробу, якъ такожь спонукати млиниарівъ, давати пекарямъ муку на кредитъ.

— На черновецкій університетѣ вислалося сего ро- ту 233 слухателівъ, а именно: на вѣдѣль тєхнічній 64, правничій 101, філософачній 36, на науку фармації 17.

— Метеорологіи ворожать, що теперѣшній станъ воздуха вогнога але добрь теплої, несеного до насъ поздніми вѣтрами, може потревати не менѣ аж до пересиленя грудневого. Лишь бѣльшу до часу стануть єго пересилтата дощі, снѣгъ и короткі приморозки. Добра зима насту-пить доперга по новобѣт роцѣ и будо крѣпша ѡть всіхъ зимъ по 1880 роцѣ.

— Жити пострадала въ огні сими дніами Анна Бончко, жінка господаря въ Рѣцѣ, пов. коссовскаго. Хотіли при пожарѣ хаты въратувати дено-шь зъ рѣчей, кинулась до хаты, та пещаслива же зѣт-бѣтъ не вийшла.

— Торговельникъ душъ, зъорганизованихъ въ формальне товариство, удалось на дніахъ вълови-ти львовской поліції. Шайка та складалася зъ людей обоего пола, але лишь зъ одного братства. Семъ особъ, що будуть лиши „улекшували“ молодими дѣвчатами въїздъ до Америки, гостить же въ Івановій хатѣ.

— Выставка въ Антверпені, котра скончилася 2 л. падолиста с. р., принесла доси близько 1,000,000 франківъ чистого доходу.

— Угорске министерство справедливости намѣрє възвести для урядниковъ судовихъ нові мундурі, котрі будуть мусѣли на собѣ мати під часъ ури-дованія.

— Ревизоръ Гоголя въішовъ новимъ накладомъ въ особѣ Измаилова. Въ Ялтѣ (въ Кримѣ) явився въ серпні с. р. вродливый охотникъ козацкій, котрій своимъ пріличнимъ и вѣчливимъ поведеніемъ найшовъ небавомъ приступъ до всѣхъ висшихъ кружківъ и однитъ шахомъ занюють всѣ жіночі сесії. Живъ гулящо. Огъ ранку до ночи єздивъ конію, то повозкою, дававъ снѣданія, обѣди и пріемы, на которыхъ гостили и предста-вителі властей. Однакожь нежданно наспѣвъ до Ялти приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побыту всѣ сценѣ въ „Ревизорѣ“ Гоголя. Наробъ богато довѣръ, не плативъ и за обѣды, и за конѣ и повозки, але хвалился воюю съ вонми великими вилыками въ Петербургѣ, черезъ що вѣдь власти его дуже высоко почитали и щиши ему у вѣмъ подѣ ладъ. Коиць приказъ, щобъ придержати бѣглеца-тиремника, выдаючого себѣ за оттика козацкого. Але ба! Измаиловъ щезъ немовъ камфора. За то показалося, чо Измаиловъ отографъ въ Ялтѣ въ часѣ своего побы

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 83—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковыи
для потребъ хирургичыхъ и иныхъ подобныхъ.

ОПОВЪЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, что Высокопожалованій отцѣ духовнѣй
уряджують при церкви хоры, прошу поручас мою
ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФИСГАРМОНИЮМЪ) до учения спѣву.

Высокопожалованій п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львова инструментъ моего выробу и може
дати Высокопожалованіемъ Отцемъ Духовнымъ о тѣмъ
дуже почиточномъ инструментѣ найлучшу информацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше.

Дав такожъ на рати.

1872 10—?

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

владелецъ первої въ Галичинѣ фабрики органовъ и гар-
мониумъ у Львовѣ, ул. Хорушина ч. 9.

Елястичній валки
до затягнанія шпагъ въ бояхъ и
аверхъ, наблюдающіе въ найдешевшемъ
средствѣ замѣненія отъ
протигу,

**Гипсъ,
Китъ до оконъ**

поручаютъ
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ, Рыночн. ч. 38,

Такъ якъ правдивый
PAIN-EXPELLER

съ котвою.

находится въ хатахъ член-
ныхъ родинъ, то и не потребу-
етъ реклами. Тѣ строчки подадимъ
лишь въ цѣли, щобъ ширивши
кружжакъ, котрый сего выпро-
шое не знаютъ, подади о цѣль
вѣсть. Втіраній Pain Expel-
ler усуває науспышіе, го-
стецъ гихъ и други недуги.
Боль уступаютъ значицо по
першому втерто. Стоятъ 40
и 70 кр. Находится майже въ
каждой аптцѣ. Головной
складъ въ аптцѣ побѣ золо-
тымъ львомъ, въ Праздѣ, на
Старбѣ Мѣстѣ (Altstadt).

Правникъ

уконачившій студія гимназіаль-
сь добрымъ успѣхомъ, принявъ
бы учительство домашнє на про-
винція або умѣщенье у адвоката.
Близька вѣдомостъ въ Редакції
"Дѣла". (2-3)

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ
ХІНЬСКОГО российског

ГЕРБАТЪ

Е. Ф. РИДЯ
у Львовѣ

поручас маевого збору:

1/2 кг Congo	1 зр. 80 кр.
" Souchong чор. собръ м. 3	"
" Souchong чорна	"
" Кайсуз	"
" Melange de Londres	"
" Реско	"
" Каравана	"
" Караравана напередъ	"
" Гумпова перлова	"
" Гумпова білична	"
Чорна горбата Souchong мазивъ ізбрѣвъ въ оригинальныхъ хінськихъ скри- нкахъ з оловомъ опакованій з 3 зр. 70 кр.	
Гербатний высокій 1/2 кгло 1 зр. 20 кр.	
въ найлучшій горбаті 1/2 кгло 1 зр. 50 кр.	
Замовленія въ провінції висыпаються обратною поштою.	
О пакованіи індивідуальному. 1444	

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА!“

Комедія на 4 спирації.
Написавъ Олександръ Я. Конинський.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторінъ 73.— Набутти можна черезъ Редакцію
"Дѣла". Съ висылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

КАРОЛЬ БАСРЪ

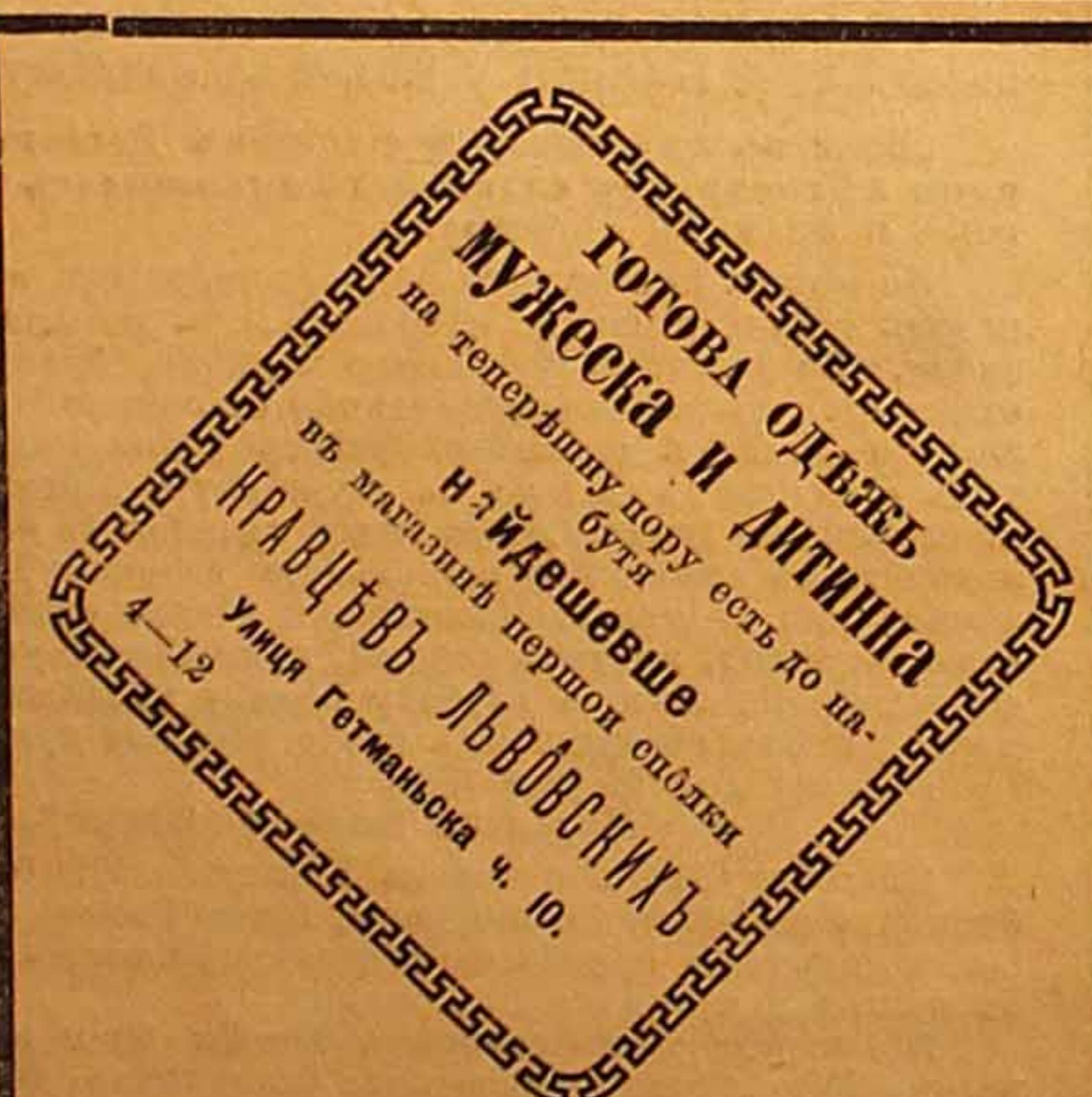
поручас свою ново-открыту

ТОРГОВЛЮ КОРЪННУ

у Львовѣ, улица Краковска, ч. 11.

Товары доброй по низкихъ цѣнахъ.

1469 4-6

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ ВЪ СУБОТУ!

Лосы Будапештской Выставы по 1 зр.

Головна выграна въ готовцѣ

100000 ГУЛЬД!

Администрація краевої лотерії выставової въ Будапештѣ ул. Андрасого ч. 43.

Головна вы-
грана свент.
500.000 Мар.

**Заявленіе
Щастя.**

Выграй
гарантус
держава

Запрошеніе до участія въ
Можливости выграя
на великой грошевій лотерії, гарантованій гамбур-
ской державою, въ которой
9 Міліонівъ 880.450 Марокъ

певно мусить бути выграї.

Выграї сею користної лотерії грошей, котра після плану має лише 100.000 лосей, суть слідуючі:

Найбільша выграна есть свент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. 26 выгр. а 10,000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар. 56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар. 106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар. 233 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар. 512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар. 818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар. 150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар. 31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар. 7.990 в. а 124 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар. 8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15,000 Мар. всіго 50,500 выграїхъ

и они приходять въ кількохъ місяцяхъ въ 7
отдѣлахъ до левного поршнія.

Головна выграна 1-го класу висула на 60,000
М., въ 3-й на 70,000 М., въ 4-й на 80,000 М.,
въ 5-й на 90,000 М., въ 6-й на 100,000 М., въ
7-й на 200,000 М., а съ премією на 300.000 М.
свент. на 500,000 М.

На перше тягнене выграїхъ, котре
урядово назначено, коштує

цѣль оригиналній лосъ лишь 3 зр. 60 кр.
а. в. або 6 Марокъ,

половина оригиналній лосу лишь 1 зр.
80 кр. а. в. або 3 Марокъ,

чверть оригиналній лосу лишь 90 кр.

або 1½ Марки.

и я розсыпаю оригиналній лосы гарантованій
державою (а не заказаний промесомъ) съ долучен-
немъ оригиналній плану за франкованымъ
надбсланіемъ вартости або за переказомъ поч-
товими напівти въ найдешевшихъ сторонахъ.

Кождый, беручи участіе, подчуєть бѣ мене
зараз по отбувшомуся тягненю урядову листу
тягненя безъ заважанія.

Планъ съ гербомъ державничьимъ, зъ ко-
торого видно вкладки и розрѣль выграїхъ на
7 класу посыпаю напередъ и дарою.

Выплату и посылку выграїхъ грошей
виконую вироство до интересованихъ точно и
въ строгой тайні.

Кожде замовленіе можна по просту зробити
переказомъ почтовыми або рекомандованіми
листами.

По причинѣ недалекого вже тягненя прошу
звертатися съ приказами заразъ, однакож
лишь до

30 жовтня с. р.
съ появнимъ довѣрьемъ до 1485 2-13

Самуила Гекшера молодшого
банкира и конторы вимѣни въ Гамбургѣ.

Хто дбас, той має!

ВЗГЛ. ВЫГРАЕ 500.000 Марокъ

яко найбільшу выгрун гамбургской лотерії мі-
сяцомъ козелденомъ и гарантованій державою. Лотерія
та має 100.000 лосей, зъ которыхъ 50.500 въ 7 класахъ
въ протигу кількохъ місяцій мусить бути выграїніи
стъ выграїніями. До лосована приходять
слідучі выграїи свентуально:

500.000 Марокъ,

спеціально:
1 а 300.000 М. 1 а 60.000 М. 56 а 5.000 М.
1 а 200.000 " 2 а 50.000 " 106 а 3.000 "
2 а 100.000 " 1 а 30.000 " 253 а 2.000 "
1 а 90.000 " 5 а 20.000 " 512 а 1.000 "
1 а 80.000 " 3 а 15.000 " 818 а 500 "
2 а 70.000 " 26 а 10.000 " "

48.710 выграїхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100,

94 М. и т. д. въ загальній сумї

9 М. и т. д. въ загальній сумї

9 міліонівъ 880.450 Марокъ.

Зв'язтій вънизу підписаній дѣмъ банковий за-
лежаний ще 1851, котому держава поширила про-
дажу лосей, посыпаю ихъ въ найдешевшихъ місяції
заграниці.

— Прошу прислати належності въ
австр. банкотахъ або переказахъ почтовими. Мені
сумы (яко выграїнії) можна посыпти такожъ въ
маркахъ почтовими. Іхні лосія назначена урядово
и коштують до тягненя першої класу

піль лоси оригиналній ав. зр. 3.50 кр.,

половина " " 1.75 "

чверть " " 90 "

По одержанні належності посыплюю сейчасъ жа-
дави лоси оригиналній, яко такожъ оригиналній пла-
ни, а по тягненії слідус заразъ урядову листу вы-
граїнії. Всіхъ выграїнії выплачую заразъ по тягненю
посля плану. Въ послâдніхъ часахъ маєвъ и ту при-
ємності выплатити моями интересантами голови
выграїнії въ сумї 254.000, 183.000, 182.000, кобка
по 100.000, 80.000, 50.000 и багато по 40.000, 30.000,
25.000 и т. д. и жалю и дальше часті моями интересантами.
Зв'язтій увагу на зав'єтіді щасливі результати моїхъ колег, поручас икъ найбільше.

Ласкаві прикази прошу прислати до

20 надолиста.

Всі римеси прошу рекомандувати и подавати
точно адресу и мешканце.

Поручас виконують по одержанні ста-
ріано и яко головний колекторъ посыплю ти, що дають мені свій поручені, лише оригиналній лоси
съ гербомъ державничьимъ, що симъ подаю до вѣдомо-
сті. Позаявъ замовленіе приходить дуже численне,
то прошу о ікті найскоріше надслань, на кождый
случай до поданого позиції речини. 1486 2 б

**I. ДАММАНЬ, Гамбургъ,
Rathausstrasse 19.**